

Widzę gwiazdy,

piękne, lśniące.

Widzę morza,

Wielkie, błyszczące.

Widzę lasy,

Mgliste, mroczne.

Widzę sady,

Bliskie, owocne.

To świat,

ogromny, wspaniały.

To świat,

Spokojny, dojrzały.

To świat,

Zwykły, ponury.

Gdzieś daleko leżę ja,

Na uwadze mam cały ten świat.

Dla jednego święte miejsce,

Dla drugiego cierpkie wejście.

Dziś pokażę tobie,

Co takiego ukrywa w sobie.

Pokój zażegnany,

Masakrycznie rozebrany,
Piękne miejsce w piekło zamienione,
Już w wielkiej przestrzeni mielone.

Dobry dzień się zmienia,
Noc spokojna się rozbiera,
Księżyc świeci w koło,
Ludziom tak nie wesoło.

Cierpią przez to cały czas,
Życie kończy się, oh tak.
Trzeba radzić sobie jakoś,
Gdy zażegna ciebie świat.

Gdzieś jeszcze mam ciebie,
Daleko, ale przy mnie,
Mimo to wiecznie pokoju nie ma,
Lecz to ty światem moim jesteś.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

._jaq0d4_., dodano 16.05.2023 07:57

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.